

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 6 Ročník XV

25. března 2018

Milí farníci!

Veliká noc, veliko-noce, největší křesťanské svátky jsou před námi! Ve srovnání s Vánoce se mi nezdá, dle návštěvnosti vrcholné bohoslužby (o vigílii na Bílou sobotu), že by se na ně věřící (i nevěřící) zvláště těšili... Jsme ochotni bdít na Silvestra, dokonce běhat venku v mrazu a sledovat rachejtle, jsme schopni sledovat televizi dlouho do noci... Náš Král nalezne nás spící? V Getsemanech se modlí sám... „Nemohli jste se mnou bdít ani hodinu?“ Jakou potřebuje dnešní člověk motivaci, aby slavil Velkou noc? Velkoplošnou projekci, mediálně známého kazatele, nebo všem známého a oblíbeného moderátora v lesklém saku, rockovou kapelu na podiu s nejlepší reprodukcí, světelné efekty, svítící rohy, pivo a švédský stůl atd.? Opravdu to byste chtěli? To nutně potřebujeme, abychom měli „zážitek“? Starostové se snaží, seč můžou (za veřejné prostředky), aby občanům naservírovali takovou zážitkovou kulturu (např. krampusácký „folklór“ v Příbrami a jinde), což ovšem není vůbec nic nového – již císařové říše římské dávali „panem et circenses“ - chléb a hry, aby rostla jejich popularita, nechali v cirku lačně koukat plebs na hladové lvy, kteří před jejich očima trhali na kusy odsouzené na smrt, křižovali a upalovali, aby nasýtily ďábelský hlad bestiálních duší... Kultura smrti a kultura života vždy budou stát příkře proti sobě. Co si zvolíš? Argumenty, že je křesťanství přežitě, jsou ubohé, lidé totiž již nevědí, co je křesťanství, ani mnozí křesťané nechápou mystiku prázdného hrobu a nežijí z blízkosti Boží, necítí se být poddanými věčného Krále, který vstal z hrobu vlastní mocí... Těm, kdo přijdou slavit v prosté a současně úžasné kráse velikonoční liturgie, přeji hlubokou radost z Krále, který žije mezi námi tak skromně, že respektuje naši svobodu a otevírá své Nejsvětější Božské Srdce jen těm, kteří hledají Boží království... Těm patří požehnané Velikonoce +!

Pater Petr

Myšlenky poutníka po Ježíšových stopách – z knihy Svatá země s Fr. Hobizalem

VE VEČEŘADLE

V horkém slunci přicházíme k Večeřadlu. Ježíš zde prožil se Svými apoštoly Poslední večeři. Tady na ně později sestoupil Duch svatý. Rozjímáme o tom, co se tu všechno stalo. Jidášova zrada, umytí nohou apoštolům, ustavení eucharistie a svátosti kněžství, velekněžská modlitba Páně... U Jidášovy zrady připomínám výrok Písma: „A byla tma.“ Zlo vždycky přivodí tmu. A i kdyby venku bylo světlo, duše je ponořena v tmu. Pak dochází k umytí nohou. Bylo to víc než gesto, když hostitel umyl svým hostům zaprášené nohy. Byla to služba přátelství.

AGONIE V GETSEMANE

Po polední pauze jdeme do nádherné baziliky v Getsemane. Procházíme zahradou starých oliv, z nichž aspoň tři možná pamatují krvavý pot Spasitelův. V bazilice je přítmí a nádherně. Zatímco venku je žár, tady je chládek, klid a ticho. Máme tu každý pro sebe asi patnáct minut. Dívám se na výčnělek skály, na kterém možná klečel tehdy můj Pán. Po chvilce ticha zazní píseň, evangelium a rozjímání: Ježíš došel v Getsemane na okraj lidského utrpení. Nevzal na sebe jen tělesné utrpení, ale i utrpení duše. Nejhorší je zoufalství. Ano, i to okusil. „Otče, je-li to možné, ať odejde tento kalich utrpení ode mne, ale ne má nýbrž tvá vůle se staň!“ Člověk Ježíš se podrobuje vůli Boží. To pokračovalo až k hrůznému výkřiku osamění a opuštění na kříži: „Bože můj, Bože můj – proč jsi mne opustil?!“ Tak tohle všechno vzal na sebe přijetím člověčenství. Vykoupil nás a dal nám šanci spásy!

Pane Ježíši!

Ty Jsi náš Pán a Bůh.

Ty jsi pravý Bůh a pravý člověk.

Ty jsi Cesta, Pravda a Život.

Ty jsi pravý Mesiáš, Vykupitel, Spasitel - také můj.

Věřím a doufám v Tebe, chci Tě nade vše milovat.

Ústy vyznávám, že Jsi Pán a celým srdcem věřím,

že Tě Otec vzkřísil z mrtvých.

KŘÍŽOVÁ CESTA

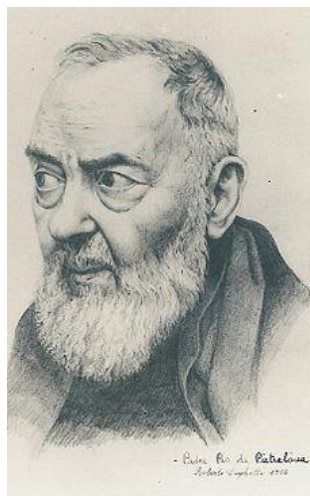
Pomodlit se vroucně je na těchto posvátných místech možné jen v duchu. Všechno totiž pojímá strašný hluk a vřava prodejců, turistů i jen tak procházejících občanů, kterým je zbožnost druhých úplně lhostejná. Je to ale situace, ve které šel s křížem i sám Ježíš! Mezi prodejci a lhostejnými. Náš Pán byl obklopen ruchem a hlukem davu, který byl senzacechtivý, ale ve skutečnosti i hodně lhostejný. Vraždící lhostejnost a nesmyslná senzacechtivost - to jsou dvě obludná nebezpečí, která různým způsobem ohrožují vnitřní život nás všech. Je tedy třeba přijmout tuto situaci, jako model opravdové křížové cesty.

GOLGOTA

S velkým úsilím a pomocí mých drahých přátel jsem se konečně vydrápal na Golgotu. Je to nevelký pahorek, který je dnes upraven na dvoulodní kostel. Hluboce mne dojala úcta lidí všech ras, kteří přistupovali, aby pokleknutím a vztažením ruky uctili otvor kříže. Pozoruji průvod, v němž jde mladá pravoslavná řeholnice, hluboce se uklání a kleká, naše řeholnice už také uchváčena klečí. V průvodu dále kráčí Arab, za ním starý koptský kněz, dále ruská venkovanka, támhle bezvadně ustrojený pán, tam zase karmelitán, pravoslavný mníšek, tu zase paní z naší pouti. Všechno kleká, vzdává úctu. Já kleknout nemohu, ale alespoň políbím ruku, která se vsune do otvoru. Potom sedím před oltářem Přibítí. Taková krásná chvílka to byla. Možná půlhodina úplného ticha ve mně. Nemodlím se moc, spíše duše zírá a je opojena láskou Pána Ježíše. Je mi zkrátka blaze a možná bych tu vydržel bez jídla a spánku hodně dlouho.

Papež František připomněl sté výročí stigmatizace svatého Pia z Pietrelciny

„Sloužení mše svaté bylo středem jeho spirituality“, řekl papež František na setkání s obyvateli Pietrelciny a blízkého okolí. „Jedinou nepřemožitelnou zbraní je láska živená vírou“ – kázal Petrův nástupce při mši svaté za účasti 30 tisíc lidí v San Giovanni Rotondo. Petrův nástupce se dnes vydal na pouť po stopách otce Pia. Zahájil ji v jeho rodné Pietrelcině, na místě zvaném Piana Romano, kde svatý Pio obdržel stigmata. Odtud se odebral do San Giovanni Rotondo, kde se nejprve setkal s dětmi na onkologickém oddělení tamní nemocnice. Poté se v kostele Panny Marie Milostivé modlil u relikvií otce Pia a na náměstí před novým poutním kostelem celebroid slavnostní mši za účasti více než 30 tisíc ctitelů tohoto svatého kapucína. Francesco Forgione, jak znělo jeho občanské jméno, se narodil v rolnické rodině 25. 5. 1887. Již od dětských let se chtěl stát řeholníkem a své přání naplnil v 16 letech vstupem do noviciátu u kapucínů v Morcone. Tehdy také přijal jméno Pio. V roce 1910 byl vysvěcen na kněze a již toho roku se mu také poprvé objevila stigmata, která však zase vymizela. Letos v září (20. 9.) uběhne sto let od chvíle, kdy se mu objevila definitivně, dva roky po té, co vstoupil do kláštera P. Marie Milostivé v San Giovanni Rotondo. Mnoho hodin denně trávil ve zpovědnici, za vrchol svého apoštolského působení považoval slavení mše svaté. Sám se označoval za „ubohého bratra, který se modlí“. „Modlitba – jak říkával – je naší nejlepší zbraní, je klíčem k Božímu srdci“. Při beatifikační liturgii v roce 1999 papež Jan Pavel II., který otce Pia poznal poprvé již v roce 1948, kdy se u něho sám zpovídal, mluvil o vnitřním propojení smrti a vzkříšení, které se ukazuje na jeho těle, poznamenaném stigmaty. „Neméně bolestné a lidsky snad ještě palčivější byly zkoušky, kte-

ré musel snášet v důsledku svých mimořádných charismat,“ připomněl papež počáteční nedůvěřivost církevních institucí a nepochopení, s nímž se světec musel potýkat. Otec Pio zemřel 23. 9. 1968 v 81 letech, přičemž stigmata se pár dnů před smrtí úplně zhojila. Při jeho svatořečení v r. 2002 Jan Pavel II. hovořil o životě a poslání otce Pia jako o svědectví, že „obtíže a bolesti, jsou-li přijímány z lásky, se proměňují v privilegovanou cestu svatosti, která se otevírá perspektivám většího dobra, jaké zná jedině Pán“. Papež František ve své promluvě na Pi-ana Romano poznamenal, že svoji pouť začíná v místech, kde otec Pio přebýval v roce 1910-11, aby se fyzicky zotavil. V té době řeholník pociťoval srdeční slabost a vnímal útoky démona. „V oněch hrozných momentech otec Pio čerpal životní mízu ze soustavné modlitby a důvěry, kterou vkládal v Pána: „Všechny ošklivé příznaky, které - jak říkal - mi démon vnášel do mysli, zmizely, jakmile jsem se s důvěrou svěřil do Ježíšova objetí“. Tady je veškerá teologie! Máš problém, jsi sklíčen, nemocen? Svěř se do Ježíšovy náruče. Tak jednal on. Měl rád Ježíše a důvěřoval mu. Napsal to provinčnímu ministrovi, jemuž sdělil, že „v srdci pociťoval přitažlivost vyšší síly, ještě než se ráno sjednotil s Ním ve svátosti“. „A tento hlad a žízeň, místo aby byla utišena“, po přijímání „vzrostla ještě více“. Otec Pio se potom pohroužil do modlitby, aby lépe poznal božské plány. Sloužením mše svaté, která byla středem každého jeho dne i plností jeho spirituality, dosáhnul vysokého stupně sjednocení s Pánem. V tomto období obdržel shůry zvláštní mystické dary, které předcházely objevení znaků Kristova umučení na jeho těle. Svatý otec tak navázal na 100. výročí stigmatizace a zároveň také 50. výročí smrti otce Pia, které se staly příležitostí k jeho pouti. Dům úlevy v utrpení, tak zní přesný překlad názvu jedné z nejmodernějších italských nemocnic, kde papež zahájil pastorační návštěvu v San Giovanni Rotondo. Vznikl z vůle otce Pia v roce 1956 a dnes se v něm léčí mimo jiné uprchlíci z celého světa, kteří se dostali do Evropy díky humanitárním koridorům, včetně mnoha dětí zmrzačených ve válečných konfliktech. O setkání s malými pacienty onkologického oddělení nemocnice hovoří lékařka Lucia Miglionico: „S Františkem se setkalo čtyřicet dětí. Na našem onkologickém oddělení máme 22 lůžek. Kromě toho provozujeme day hospital, který přijímá 15 – 20 dětí denně. Setkání se zúčastnily i děti, které se díky pobytu v naší nemocnici uzdravily...“ V kostele Panny Marie Milostivé se papež František potom modlil u relikvií otce Pia. Na skleněnou urnu s jeho tělem položil červenou štolu, jako symbol heroické služby tohoto světce ve zpovědnici. U příležitosti papežské návštěvy byl do kostela přenesen také kříž, před kterým otec Pio obdržel stigmata. František se u něho zastavil k modlitbě s rukou položenou na Ježíšových probodených nohou. K následování a nikoli pouze k obdivování otce Pia vybídl papež František při mši svaté na prostranství před novým poutním chrámem v San Giovanni Rotondo za účasti 30 tisíc věřících. Svatý kapucín nás má inspirovat důvěrou vkládanou do modlitby, službou potřebným a setkáváním s Bohem ve zpovědnici. Petrův nástupce se zastavil právě u tohoto trojího dědictví světce z Pietrelciny, které se projevují ve trojici viditelných znamení: v modlitebních skupinách, pacientech místní nemocnice a ve zpovědnici.

Zprávy a oznámení

Velikonoční bohoslužby ve farním kostele

29. 3. **Zelený čtvrtek** – 9,30 mše sv. v ČB katedrále na památku ustanovení svátosti kněžství, v 18 hod. mše sv. na památku Večeře Páně + adorace v „Getsemanech“
30. 3. **Velký pátek** – od 14,30 křížová cesta, v 15 hod. velkopáteční obřady, ten den začíná nověna k Božimu milosrdenství
31. 3. **Bílá sobota** – celodenní tiché uctívání Božího hrobu (adorace), 9 – 11 hod. **svátost smíření, ve 20 hod. slavnostní vigilie Zmrtvýchvstání Krista, křestní obnova, vrchol liturgického roku, proto zveme všechny farnosti!**
1. 4. **Boží hod velikonoční – Slavnost Zmrtvýchvstání Ježíše Krista:**
St. Rožmitál v 8,30 hod., Hvožd'any v 10,10 hod., Bělčice v 11,15 hod.

Adorace a zpověď na Bílou sobotu

Na Bílou sobotu 31. 3. bude možno během dne navštívit ve farním kostele Boží hrob a adorat zde umučeného Spasitele. Prosím, aby se zájemci zapsali na listinu, která je k dispozici ve farním kostele. Potřebujeme 20 ochotných adorátorů. Využijte ten den ke smíření s Bohem!

Koncert k 203. výročí úmrtí Jakuba Jana Ryby

Srdečně zveme na koncert žáků a učitelů Základní umělecké školy J. J. Ryby, který se uskuteční přesně v den 203. výročí úmrtí Jakuba Jana Ryby 8. dubna od 16,00 hodin ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále.

MISIJNÍ KOLÁČ 2018

Letošní devatenáctý Misijní koláč opět vynesl pěknou částku, a sice 7100 Kč. Na pečení rozmanitých dobrot se podílelo 15 žen. Myslím, že můžeme mít všichni radost, že náš společný dar pomůže potřebným v misijních zemích. V příštím čísle FZ bude uveřejněno poděkování z loňského roku, abyste věděli, kde všude pomáhají peníze z podobných akcí, jako je právě MK. Vloni jsme vybrali 9420 Kč. Děkuji všem, kteří se jakkoli zapojili – pečením nebo finančními příspěvky. Poděkovat chci také své věrné pomocnici Ince Holanové, se kterou každý rok připravujeme všechno den předem na faře. Mám radost z celé akce také z důvodu příjemného farního setkání. Kéž bychom se dožili i příštího – 20. ročníku.

A ještě malá pochvala:

Před setkáním ministrantů uklidila faru Třemšínská kvítka, aby tam děti měly pěkně čisto. A když ministrantská víkendovka skončila, kluci po sobě bezvadně uklidili, aby tam bylo čisto pro změnu na Misijní koláč. Takže díky všem, kteří udržují naše společné farní prostory v pořádku a panu faráři za možnost faru využívat.

Helena Hochmutová

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 26. března do 8. dubna 2018

Den		Starý Rožmitál				
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého	Hvozdřany	Bělčice	Ostatní
Pondělí	26. 3.		mše svatá není			
Úterý	27. 3.		mše svatá není			
Středa	28. 3.					14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i> 18,00 farní společ. <i>Panský d.</i>
Čtvrtek	29. 3.	Zelený čtvrtek 18,00 Ke cti Eucharistického Krista, adorace v Getsemanech Za Marii a Aloise Holanovy				9,30 Missa Chrismatis <i>katedrála v Č. Budějovicích</i>
Pátek	30. 3.	Velký pátek 14,30 křížová cesta 15,00 velkopáteční obřady			18,00 velkopáteční obřady	
Sobota	31. 3.	Bílá sobota 9,00 – 11,00 svátost smíření 9,00 – 19,00 adorace u B. hrobu 20,00 Vigilie Za dar víry pro lidstvo				
Neděle	1. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně 8,30 Za farnost		10,10 mše sv.	11,15 mše sv.	
Pondělí	2. 4.		Pondělí velikonoční 8,30 volná intence			
Úterý	3. 4.		mše svatá není			
Středa	4. 4.		mše svatá není			18,00 bohosl. slova <i>Voltuš</i>
Čtvrtek	5. 4.		18,00 Za Marii a Adolfa Trčkovy, rod Trčků, Průchů a duše v očisti		16,00 P. Kozubík	
Pátek	6. 4.		17,00 svátost smíření 18,00 Na poděkování Bohu a prosba za B. pomoc			
Sobota	7. 4.		9,00 Za Josefa a Annu Hulmanovy a celý rod			19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	8. 4.	2. neděle velikonoční, Neděle Božího milosrdenství 8,30 Za Josefa a Růženu Foučkovy		10,10 mše sv.	11,15 bohosl. slova	16,00 koncert ZUŠJJR <i>farní kostel Starý Rožmitál</i>